

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Дуже слушно підмічує далі „Світло” ту обставину, що і в опублікованих сенсесіоністами заяві про можливість свого вливу не згадали вони ні словом „про національне питання”. Аліменти його мовчанкою дає

ми, що не одні із центральних питань на Західній Україні". Самоозрозуміло, що зробили це нарочно і продумано також, як все продумано і в політичній тенденції брали слово „москвофілі" у знаки наведення, коли були пригноблені його уживати. Таким чином спротива ліквідації „Воли Народу" і масковане москвофіліство треба вважати боротьбою за збереження решток капіталізму, за право баламутити всю масу! Зміняючи назву свого органу з „Воли Народу" на „Сель-Роб", сепаратисти тим самим ствердили, що „Воля Народу" „не користується особливими симпатіями у масах, а навпаки", а далі виявили, чому вони боролись проти ліквідації „Воли Народу" „Сель-Робом".

„Своєю заливою — кінчить „Світло" — сепаратисти ясно виявляють, що коли ліквідацію „Воли Народу" загрожую небезпека погребання решток їхньої диктаторської ідеології, навіть власне ради піднесення політичного рівня „Сель-Робу", вони зривають зі Сель-Робом для ратування себе і своїх емоційних решток. Цим кроком вони ясно доказали, що коли прийшлося вибирати, то дорожчим оказалось старе капітальське лахміття, ніж інтереси вільної боротьби прагнучих, що вони ні дрібку не соціалісти, а тільки спритні спекулянти, що їх т. зв. „лінійні", не тільки обман мас сменівівими гідкого буржуазно-кадетського типу, і надармо грають бавенську комедію, звертаючись у своїй завіз у оправдуваннях у сторону мас, на те, щоб робити враження, що за ними маси. Який дурень їм повірить?"

В другій статті, присвяченій сепараті народолюбської трійці зі „Сель-Робу" п. н. „Дезертія генералів" читаємо між іншим таку характеристику селробівських дезертирів:

„Здезертирувавши зі Сель-Робу не згадують про свою бездарність, про свою малодушність і зневіру, лише всю вагу за свою дезерцію складають на колишніх селесомовників, а самі виходять без вини, непорочно, які завжди правильно поступали та на пункті соціалізму були непомітні як пали. Але на леопольфізм не можуть претендувати й, що — як народолюбці — мають таке дуже „помилкове" минуле. Обтершись біля Бобринських, Салогіа і Черпонах, прискочили вони пізно підчас відомої до революційного руху і на хребті хвилі аїхали на чолі мас. З впливом хвилі, коли маси наїхалися в обличчя фашистської реакції, нашим псевдо-соціалістам не стало витривалості й гарту духа. Вони дезертирували від мас, покриваючи свою ганьбу пустою „лівою" амазкою. Біліх народолюбців, це не розум Сель-Робу ані його верхів, — це нікчемна дезерція трьох генералів, що хотіли командувати, але не мали охоти й сили серед нелегких умовних прешовати на рівних правах у колективі. Зараз для народолюбців є два виходи: або самі наложити на себе руку і без шуму відійти з політичного горизонту, або далі продовжувати муть свою „ліву" кариною і тоді швидко опиняться по той бік барикади".

Не маючи змоги через недостачу місця виходити в подрібну аналізу наведеної характеристики „Світла", не можна не вказати на ту обставину, що не так давно ті „генерали" разом зі своїм органом „Воля Народу" користувались значною моральною підтримкою „Світла". Теперішня, така радикальна переоцінка свого відношення до селробівських дезертирів вказувала тільки на абсолютну правдивість усіх тверджень і замітів „Світла", а також на те, що народолюбська облука в національних питаннях також як інших питаннях навіть соціального і політичного характеру, вивела з рівноваги і „Світло" та його редакторів. Новий орган народолюбців „Сель-Роб" не спромігся на ніяку річеву відповідь редакторам „Світла", а збув їх дуже примітивним і наївним викривом п. н. „Нова апеляція до Унла". В ньому читаємо:

„Після набрання нашої відповіди „Світла" (попереднє число, а не те, в якого ми реферували. Ред.) появилося нове число цієї газети з новим

статтею проти нас. На друга стаття в аничайним дешипарським хулганством. Це дуже докладна відбитка прямих і улюблених газет (?!). Вона не заолугує на відповідь. Своім змістом ця стаття сама потрапляє перекопати кожного читача і сама вказує, куди котяться редактори „Світла".

Наївно! А статті „Світла" без сумніву переконають не одного, що народолюбці є дрібними політичними спекулянтами неудачниками.

Ростемо!

III.

Фірми, спілки і підприємства. — Пасічний відділ. — Видавництва. — Жіночий домашній промисел. — Українське народне мистецтво. — Графікони центральних економічних установ. — Дріб і худоба.

Поміж безліччю збіжжє-ростинних експонатів примістилися українські купецькі і виробничі фірми — чи то у великій залі в окремих павільйончиках, чи то в окремій кімнаті. Гарні враження робить Токарська Спілка Семена Гудулі і Грици Бриди в Яворів, що виставила кухонне приладдя і диточі забавки, далі спілка „Полотно" у Львові зі своїми полотноними виробами, спілка „Хром" і фірма Петро Карпак у Львові (шкіри, футра), фірма „Даймон" п. Пашкова у Львові (електричне приладдя), фірма п. Левинської (паста „Елтант"), у Львові, Спілка Українських Агрономів у Львові (селекційні збіжжя, ветеринарне приладдя, кружалки, хліборобські видавництва з Галичини і Рад. України), фабрика паперів „Будучність" в Тернополі (знамениті паперів „Калина"), Галицькі вироби гончаря Венгеря в Копичинцях, Центр-Союз у Львові (милко з власної фабрики) і львівська „Народна Торговля" (явна, колоніальні товари). Окреме місце на виставі займає „Гуцульське Мистецтво" в Косові, виробничі спілка з устійеною вже маркою. Експонати „Гуцульського Мистецтва" (килим, ліжники, різьбарські вироби, вишивки) заняли цілу спону великої залі. Вони підкреслюють мистецький вигляд головної виставової залі. Директор „Гуц. Мистецтва" п. Курilenko дуже радо надає інформації і пояснення, приймає замовлення, одначе не продає килимів, бо в останньому часі всю продукцію відбирає Америка. Аж з хвилею розбудови варотатів можна буде більшу кількість килимів кинути на галицький ринок, а поки-що викопується тільки замовлення. Попит на килими і вагати гуцульські вироби досить златний.

Окрему кімнату займає українське пасічництво. Львівська Пасічницька Спілка (дир. Евст. Нагірний) асистувала штучну вошину, дрібніші знаряддя і меді. Обладнання пасічнич. продуцентів „Рій" звертає на себе увагу різнорідними типами вуликів (10 типів). В тому відділі примістилися теж п. Іван Білинський і Пчал (зі знаменитими оловяними винами) та п. Білинський зі Збаражя. Поруч примістилися п. Михайло Айдарів з Добромия (палені дерев'яні вироби портретового характеру).

Суєдило кімнату займають видавництва, а саме: „Сільський Господар" (видавництва і графікони), Українська Господарська Академія в Подєбрадах (сільсько-господарські видавництва), а далі Книгарня Наукового Товариства ім. Т. Шевченка. В-во „Червона Калина", В-во „Руська", коломийська „Жіноча Доля" (жіноча преса українська з усіх амел і славянська), видання „Нового Часу" та стрийські фірми: Українська Книгарня і Український Вавар. Поруч приміщено фотографічні експонати львівського фотографа Лева Янушенка.

Різнорідність вистави І експонатів, накопичення немірної сили вражень на протязі розміру короткого часу — правду кажучи — томати віддуюча, що хотів би всесиди бути і вельми пригнітується. Тому — виїшовши з головної залі — тяжко приймати враження з безпосереднього свіжістю. А все таки, вступивши на перший поверх, до в чотирьох кімнатах примістилися мистецькі вистави.

ри нашого жіноцтва під назвою: жіночого домашнього промислу, відтворюється значну полещу і відпруження верів. Динамічність на приманчиву гру красок, на ніжні переливи десертів і копів, на багатство жіночого одягу, відпочинає душею. Жіночий домашній промисел, високо мистецький, різно доповнює хліборобську виставу, а радше ставлять другу оторону її мелалі.

В першій кімнаті приміщено різнорідні експонати стрийського „Труду" (жіночі і мужеські одяги). Особливу увагу звертають на себе одяги сільсько-жіноцтва зі Стрийщини і Долинищини. Численні зразки одягів та їх додатків і прикрас перетікають фотографії диточих садків Т-ва українських жінок у Стрию. Гарні враження роблять батик п. Фільваркової, бойківські типи маларя Костяра, диточі вироби зі швід „Рідної Школи" в Стрию і вінні гарно прибрані печива п. Мійської. Львівський „Труд" веде шляхотну конкуренцію зі стрийським, одначе цей останній — піде правди діти — таки багатший.

Другу кімнату займає львівське Українське Народне Мистецтво. Це правдива копальня народного мистецтва в жіночій і хатній ділянці. Чого ми тут не бачимо? І хатня обстановка інтелігентської хати: прибрана народним мережаним, і стилеві жіночі роботи і ліжникове накриття отомани з вишиваними подушниками і вишивки, і кераміка, і гафти та мережки з Великої України, і стилізовані фірлики та прикраси до одягу. Загалом увагу привітають звертає твара золотом фота (палата) з Полтавщини (власність д-ра Леся Кульчицького). Всі пояснення й інформації в цьому відділі дуже радо і зустрічно дають п. Ір. Павликовська і п. Іза Федівна.

Окрему кімнату займає величаво обірана вишивки п. Ольги Бачинської та високо цінні перекопні образи відомої маларки п. Ол. Кульчицької. Крім того мистецькі вистави пп. Кульчицьких займають іще окрему кімнату. Не беручи робити навіть найзагальнішої оцінки творів пп. Кульчицьких, потесно відомим широким колам нашого громадянства зі своєї мистецької творчості, бо це належить до кваліфікованих спеціалістів. Я тільки реєструю. Велике здивування у відвідувачів викликає чаруючий різьблений мініатюрний і великий модель перкар в Дулібах Миколи Турчипила.

При тій нагоді дозволю собі на цьому місці зазначити, що було би бажаним і невизначно корисним для дальшого розвитку жіночого мистецтва з обслугу домашнього промислу влаштувати окрему виставку у Львові.

Описав я натовпом вражень подорож у відділі графікони. Зустрічаємо там графікони праці і розвитку Центр-Союзу, історичний розвиток нашого пасічництва (Тремлівський, Михалевич, Мариняків, Шелухин, Пилипчук, Косар, Любимський і Сеник). Патріархом українського пасічництва є Петро Прокопівич з Ватурина, який відіграв велику роль у світовім пасічництві. Представлене тут теж і пасічництво Волині і Полісся і все українська пасічництво література з її історичного розвитку. Далі маємо сільсько-господарські видання Т-ва „Прогрес" та образки і знімки з господарсько-садничої школи в Миловані.

Головним атрікцієм цього відділу є графікони Республіки Союзу Українських Кооператив у Львові, в яких представлений розвиток кооператив на Зах. Україні, а саме: пропаганда, преса, курси, вихідні, кооп. святка, видавництва, організація, реалії і доотрації, ариет кооператив (у формі типів), приріет членів й альбому. Не менше враження роблять теж графікони Української Господарської Академії у Подєбрадах. Цей відділ доповнюють видавництва „Сільського Світа" та графікони Центр-Банку і „Дністра".

В подвійно приміщено кочів з дробом і домашньою птицею. Зустрічаємо там цікаві зразки кучерів: білі пеленюжки

(вист. Совацький), кармаліни (вист. п. Стаднікова з Бережнів), орнітотони (Совацький), білі пеленюжки (О. Байдарка) чубати (Гришина). Далі йдуть індички (Ор Луцької), кріпки (галицькі бобрі Вавж кевичеві з Дависова) й інші роди кріпків, голуби перлові, срібляни і літотомі, курочки-літотухи (о. Бодина з Ялівцями), качки-пеленюжки (о. Пеленюгого з Лисич, курч-головишки (Байдарка зі Стрия) і т. д.

Пов. Сова Кооператив у Стрию виставив в окремому павільйоні в окремому подвійно господарсько-апаратні, шкуру, кожухи, полотно, срібляни, упряж і начиння. Маслоосо у своїх льокалах цукор, апаратні, молотарські машини і графікони.

Худобу, а саме: корови і бугаї та кочів, віллі і свині в числі до 200 штук приміщено на торговині.

Годиться іще зазначити приміщені на подвійно зразки різьбарсько-кам'яницької роботи Зах. Дашлири з Демалі.

Ось загальний і побіжний перелік і підрахунок стрийської сільсько-хліборобської вистави. Уважамо своїм обов'язком ствердити, що вона доказує наш господарський ріст серед дуже складних і невимовно важких обставин та приносить честь її ініціаторам, реалізаторам і виставцям.

НАЙНОВІШІ МАТЕРІЯЛИ
поруває у величій виборі, фірма
= АНТІН УВЕРА =
П'ява, вул. Галицька ч. 10
Філія в Тернополі, Дрогобичі, Стрию.

Надужиття.

В Польщі поширюється в застрешаючий спосіб страшно і у високій мірі небезпечна для суспільного ладу пелуда, який їм надужиття і безпрацтво. Вияло його всюдю і на кожнім кроці, мється враження, що закони перестали мати зовсім якунебудь обов'язуючу силу. Саме доносить нам про такий новий випадок зі сокальського повіту. В громаді Яструбиці є селянська спілка, яка по параведеній параведеній заряджує через вибраний управу сільським лісом. Дотеперішній заряд мибирели члени спілки і він заряджував лісом зовсім поправно. Є одначе в селі управитель школи б. українця а тепер реснегат п. Томчак, який при допом. староства і гуртка своїх прихильників стараства вести свою політику в селі. При недавніх громадських виборах робив він все можливе, щоб перевести хувицьку лісту, одлак це йому нік не повелоса, бо село пішло організовано до виборів і вибрало свідомих громадян до громадської ради. Щоби пімстити цю неладчу, заряджує староство от що: повідомляє письмом з дня 5. вересня зазід спілки, що розважає дотеперішню управу, призначє спеціальний комітет, аложений, очевидно, виключно з прихильників учителя і каже йому перевести вибори. Без ніякої підготовки і без повідомлення великої частини сільських, переводить цей комітет вибори нового заряду дня 18-го вересня і вибирає таку нову управу, яку староста заздалегідь визначив. Вибори переведено безправно, бо величезна більшість сільських по аложенні відповідної заяви на зібрании усулалася від участі в виборах, а зникаюча меншість вибрала нову управу. Як ми вже загадали, вибори відбулися 18-го вересня, а вже листом з дня 19-го вересня ч. 26929/27 затвердило староство нововибрану управу і доручило попередньому зарядові передати всі книги і рахунки спілки. Як бачимо, то староста Руссоцький виявив нечуваній асїї поспіх у полагодуванні адміністративних справ! Вже ця обставина аказує, що п. староста хотів якнайшорше затвердити це безпрацтво, яке йому при допом. п. Томчака удалоса з управою спілки перевести. Свід при тім замітити, що від правним оглядом цей поступок староства не має ніякої підстави, бо не може покликатися на ніякий закон, що таке розпорядження допускає би, а від фактичним оглядом не нідержує він теж ніякої критики. Староста мотивує свій розпорядок тим, що дотеперішня управа допускала значений як-раз до контролю над тм лісом по докладним провіренні скорасту.

ки 10 зод., Українські пластуни, Яворів 30, Українські громадяни Пузова 42, Шрайбер, Кенігсберг 800, Майковська 3, Львів 10, Липанська, Ростоки 10, Громадяне Русова 360, Моравик Олесь, Бабин 10, Д-р Гардешанський Маріан, Кути 20, О. Волянський, Соколівка 10, а. д-р Скобельський, Кути старі 10, Григорієв, Косів 20, Войнаровська, Косів 5, Дрогомецький, Яворів 10, Ласічук, Річка 10, Меламуха, Кобаків 10, Білинська, Соколівка 5, Гоморчук, Рибні 5, Гнатівський, Снодне 10, Лаврівський, Косів 10, а. д-р Рондхак Косів 1780, Стефанович, Кути 10, Микитюк, Кути старі 891, Войнаровський, Косів 5, Стефанович, Львів 520, Разом 642'80.

До У.І.К.Д.Ж.П. у Львові (на книж. 4. 8165) вилучено 1.255'02 зод. і 267 дол., а до Пов. Комітету в Кутах 642'83 зод., разом 1897'82 зод. і 267 дол., що з попередньо виказаними 21.250'07 зод., 226 дол. і 10 нім. марок дає суму 23.147'89 зод., 493 дол. і 10 нім. марок.

НОВИНКИ.

— Вистава української книжки в Станиславові. Філія „Просвіти“ в Станиславові задумала улаштувати від 1-го до 5-го листопада виставу української книжки. Вона має на меті об'єднати по можливості всі українські книжки від початку їх появи друком, в крайньому разі важніші книжкові твори в Галичині, на Великій Україні, на Буковині, Підкарпатті і за кордонами України. Вистава не має на меті представити книжковий рух з бібліографічною цілісністю, а хоче дати українській публіці образ розвитку української книжки в її типових представниках. Комітет вистави звертається до всіх українських видавництв Великої України, Галичини, Буковини, Підкарпаття, та закордонних видавництв з проханням взяти участь у виставі, щоб вона стала могутньою пропагандою книжки в чорногородському змісті її рекламою в купецькому розумінні — та мала характер по можливості всеукраїнський, а не провінційний. Умови участі у виставі такі: 1) Найдає до 10. X. п. р. треба згладити свою участь у виставі виключно за своїми виданнями (навіть у таких, якні наклад вже вичерпані). 2) Заподати бажану кількість метрів кв. під кіоск. 3) Означити остаточний термін доставки експонатів. Після 10. X. Комітет відповідно до числа оголошених подати цілу мію на виставі і дієсні кошти адекватності кіоску. Комітет видасть з нагоди „Свята Книжки“ і „Вистави української книжки“ публікацію, яка крім пропагандового матеріалу міститиме адреси всіх видавництв та відведе відповідну кількість мію на оголошення видавничих фірм. З нагоди вистави видасть Комітет також летючки, а кількість 5000 прим., на яких міститиме оголошення. Ціни оголошень в публікації такі: ціла сторона 120 зод., пів сторони 70 зод., чверть сторони 40 зод., а летючка по 50 зод. за стор. Зголошення анонсів враз із задатком у висоті одна чверть частин належності Комітет приймає до 10. X. п. р. Зголошення участі у виставі та задоволення анонсів слати на адресу: Філія „Просвіти“ в Станиславові, вул. Сапінжеська ч. 23, I.

— Концерт Анди Останчук. Дня 8. п. м. в залі Народного Дому відбудеться заходом Муз. Т-ва ім. М. Лисенка концерт нашої співачки п. Анди Останчук, добре відомої широким колам відеської та празької музичальної публіки, а також на Прикарпатській Русі. Наша суспільність познайомиться по раз перший з її прекрасним голосом матеріалом. Першорядні прикмети її драматичного сопрану і знаменита школа у відесній академії складаються на те, що концерт той буде гарним започаткуванням нашого щорічного концертного сезону. У тім концерті приєднаються також участь північної Володимир Божейко; це буде дуже цінним доповненням програми та поширить ще зацікавлення концертом.

— З „Пенсійного Інституту Приватних Службовиків“. І конституція засідання новообраної Старшини Пенсійного Інституту Українських Приватних Службовиків у Львові відбулося дня 30. вересня п. р. Нова Старшина ухвалила ухвалити в цей спосіб: голова Гаврило А. наст. голова Кіт Петро, секретар

Кудряк В. Члени Відділу: Полянський В., Галаревич Ю., Корчинський М., Рентова Комісія: Полянський В., Курілко П., Лаворко М., пластуни: Вулик П., Васильків, Храпливий Е.

— Невиразна історія. Біля жовківської ротари авто переїхало 12-літнього хлопця, якого імені досі не створили. З паперів, які напали при цьому виходити, що він українець. Найшли теж кланік паперу дивного змісту: „Мене білого зачинили в арешті і не хотять пустити до хати. Осип Пилипчук. Кохана мамо! Я їду до Вас, сумно, бо сиджу в арешті. Коханий брате! не сумуй за мною, небажком приїду через... (тут незрозуміле слово)... 20 миль до Львова“. Хто міг би щось про цього хлопця сказати, похай звернеться до окружного карного суду, вул. Баторія 3, відділ XVIII, до судді Вітошинського.

— Львівська хроніка складається здебільше з таких темних подій: суд засудив на кілька літ варшавських фальшивників банкіотів Геллера і його приятельку Стрік, що вибрав собі як операційний терен Львів і пускали тут гроші майже подібно до правдивих. — Властник текстильної крамниці Хаїм Барах, обанкрутувавши офіційно, а потайки перерізав свою крамницю до співлики на другий кінець міста. — Легку професію найшов собі кийсь Ізраїль Зільбер, що під видуманою фірмою брав замовлення на побільшені фотографії і фотографії людям не прислав, щоб не розчарувати їх, що але виглядають. — 600 зод. видурна від наївної служниці кийсь Вапівський, обіюючи її жінитись і виступаючи як порушник. — Здається, єдиний, який є у Львові мурин а каварні „Імперіаль“ не міг запустити нашого підсона і змер на хатючку.

— Катастрофи й нещастя. У Бориславі електричний провід убив бляхара Бравна. Особи, що хотіли його ратувати, пригломшені. — Поїзд між Брюсселі і Антверпен наїхав на інші; ранених 76 осіб, 8 убиті. — На летуєцьким майдані у Брем підпає пробного лету на новім апараті інженір проф. Ілх упав із літаком і загинув. — Пішов на дно португальський вітрильник „Гонсалвес“.

— Поклади копалин на Україні. Експедиція всеукраїнського геологічного комітету під проводом геолога Вержиківського, знайшла в районі міста Могилів-Подільського чималі поклади цементного мергелю. В зв'язку з цим опрацьовано проект спорудження в цьому районі великої цементної фабрики. Експедиція знайшла теж великі поклади торфу в північно-західній частині Поділля в районі Бара та Ялтушкова. В цьому районі, як відомо, населення дуже бідне на паливо. Виявлені поклади торфу, на думку геологів такі багаті, що їх вистачить не тільки для місцевого опалення, але й для всіх цукроварень на Поділлі. В районі станції Вендичани виявлено поклади кременя.

— Музей Шевченка в Києві. На Крещатичському цвробульоні остаточно відновили і передали Академії Наук будинок, де колись жив Тарас Шевченко. В будинку мають намір влаштувати музей ім. Шевченка, доставивши сюди всі дуплікати його річей з різних музеїв України.

— Картина з життя Запорозьців. Відомий маляр І. Репін, що живе нині в Фінляндії, розпочав малювати велику картину з життя запорозьців. Картина називатиметься „Танок“ і на ній має бути амальована запорозька гулянка. Репін давно відомий своєю картиною „Запорозькі нишуть листа турецькому султанові“.

— Неповищення втрата. Німеччина святкувала цими днями 60-ліття дня уродин одного із найбільших своїх діячів, яких утратила передчасно Вальтера Ратенау, обитого у мент, коли він шукав шляху порозуміння з Францією. У святі взяли участь держ. канцлер Марко і міністр Райхсвері Геслер, представники науки, літератури, мистецтва та преси. Марко зазначив, що Ратенау почав нову добу в німецькій політиці, а метою прислати для Німеччини втрачене довіря. Гергард Гаситман амальовав образ виїмкової індивідуальності Ратенау, якої апаційна зрозуміло шойко в перспективі часу. Загал у Німеччині та поза нею майже не знає, що Ратенау був побудовним письменником, суспільним філософом, в якого душі жило арозуміння для всіх проявів реальної дій-

ВОЛІЧКИ

Французький „Матердор“ „Гірасієна“, Панчоха, Реформа і т. п. Ціни низькі бо від через сльозу

ШТАММА Сикстуська 16

сности та творів мистецтва, чи музики, чи маларства. Ратенау боровся у своїх творах проти духа механізації доведеного у Німеччині до небезпечних висот. Ратенау був оборонцем філософії суспільної гармонії, та допільної рівноваги. Його „Механіка духа“ в одній з найбільше передуманих сучасних книжок. Індивідуальність Ратенау була би заважала на ході європейських подій більш як десятки кабінетів. Німеччина бачить шойко нині, кого втратила; віддів із її сучасних діячів не може рівнятися із Ратенау ширинкою інтелекту, духового багатства та знайомістю європейського життя в її найрізномірніших проявах.

— Жінки не повинні курити. На пюлореській конгресі американського „Т-ва для медикофізіологічних дослідів“ д-р Баргер мав відчит про шкідливий вплив тютюну на жіноче адоворля. Він заявив, що пікотина убиває дітей і що поширена звичка куріння між жіноцтвом найбільше дітучу смертальність. Пікотина затроює нервову систему дитини ще перед її народженням і дослідні ствердили, що діти часто божевільні наслідком затроєння пікотиною. „80 із 100 дітей уроджених від матерей-курильниць умирає не доживши до 2-ох літ“ — такий є висновок д-ра Баргера.

— Чудасі. У Кардіфі помер старець, що заяв перед смертю від своєї жінки обітницю, що його похоронять обов'язково в цинковій домовині, тому, що цинк більше гігієнічний як дерево. Вдова хотіла свято додержати обітниці, на жалі, у всьому місті не могла пайти цинкової домовини.

— Світова вслчина. У Греції потвердилися звістки про змову проти уряду прихильників Панаїтоса; арештували двоє летунів, 40 підстаршин і кілька почтових урядовців. Переворот був призначений на 25. вересня. — За перші дні вересня було в Москві 545 випадків красухи. — Відомий рос. композитор Глазунов занедужав на запалення легенів. — Чехослов. м-ство фінансів прианктило 1. марта 1928 як останній речиз для скасування віз на вїїзд до Австрії, Югославії, Польщі та Румунії. — Помер Нобілевський лауреат за медичні дослідні голландець Ван Ейнтгове, проф. в університеті в Лейден. — У амаганіях гідроциклів у Венеції виїшов переможцем англ. летун Вебетер і одержав „чашу Швайгера“. — У Мексику розстріляли останніми днями 35 католицьких революціонерів. — Болгарський король Борне Іздрва не на дурно по Європі, бо заручився з одною книжкою із пануючих королівських домів; одначе покищо держить її нарезеною в тайні, мабуть а остраху, щоб йому не хтось не забрав.

— 3 міна. У кіні „Палля“ виїмкова фільма „Мандарин Бу“ із славним Львом Чанеєм, відомим із ролі „Давидник з Нотр Дам“ В. Гюго.

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр під дир. П. Карабіневича: Озеряні: 4. X. Віл. 5. X. Літи Агафери. 6. X. Дні нашого життя. Копичинці: 7. X. Майська ніч. 8. X. День і ніч. 14-2 485 9. X. Запорозьць за Дунаєм.

ДРІБНІ ОГолошення.

ГОДИННИК Ваш буде найліпше на-правлений в найбільшій годинничарській роботі Івана Зельтенрайха, Львів, Марійська пл. 5. — З провінції просямо репаратії прислати поштою. — Старомодні дамські годинники перероблюємо на ручні. 3 61 25-2

ЛЕН, КОНОПЛІ, КЛОЧЧА і ВОВНУ

купує за готівку або вимінює найкорисніше на готову мануфактуру, як полотна, сукна, цайги, бархани і пр.

якщо однокор українське Акційна Спілка „ПОЛОТНО“ у Львові, вул. ГОРОДЕЦЬКА ч. 93.

Залізничні посилки оплачуємо самі. Обміну погоджуємо в дні приходу сирівця до нас. Увага: Нема інших того роду українських спілок, якщо Акційна Спілка „ПОЛОТНО“ у Львові. 637

МЕШКАННЯ надають дві студентки, Сташина 8, I. пов., правий ганок, 639 2-1

КУРСИ торговельні П. Гвінцпрунга, Личаківська 34 приймає вноси на новий п'ятимісячний курс торговельний. Окремий курс для абітурієнтів. Писання на машині. Стенографія. Початок науки 3. X. 1927. 635 1-2

Д-р ПРАВ, рутинований концепіент а 3 і пів річного практикою, пошукує місця у адвоката. Ласкаві оголошення приймає О. Іван Королік — Камінка Струм. 634 1-2

АБСОЛВЕНТ університету, математики приймає лекцію. М. Я. Мошківці, пнч. Войнилів. 639 1-1

ПРИЙМУ інтелегентну ділячину, найрадіше сироту, до помочі в домашній газдівстві. Зголошення до Адміністрації під „лікарка“. 6 3 1-3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Д-р М. ФАЕРІНГ у внутрішніх недугах ор. від 8-10 і від 8-8 Переселення Рентгенів Лічення Діатермія — ЛЬВІВ пл. Смольки ч. 5. (Кіно Марусенька) Тел. 41—59 2060 73-2

Лікарсько-дентистичне Заведення д-ра Симона Раппапорта Якова Насса

ЛЬВІВ, вул. Сикстуська 17/П.

Скріплювання хитаючихся зубів, пломбування й винищення зубів без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті на американську систему. Пациєнтів а провінції погаджують в найкоротшому часі. П. Т. урядовцям і студентам значна знижка. 587 Полекції в сплатах. 4-5

ДЕНТИСТ

В. ЛЬОКЕР в СТАНИСЛАВОВІ

вул. Собіського 14.

Спеціальність: білі корони, штучні зуби без піднебіння, містки без корою і білення зубів. — Приступні ціни — док 494 гідні услава. 9-7

ВСІМ виконає

ЗУБИ на СЛАТІ

„ДО ДНІВ 3“

Заведення дентист.-технічне

ЙОСИФ РАППАПОРТ

пл. Марійська 7, де кав. de la Paix

20 зод. зазвд-ток

20 зод. місячна сплата

30 літ існуюча фірма РОМАН МІКІН ритівне заведення вироблює кавчукові печатки, металеві і літні шильди, емальовані і прасовані відзнаки. Увага Львів, Лєгіонів 29. (Пасаж) Рейтана 8. Пошукується агентів. З провінції відкоротною поштою.

ВГРОМАДІ Оро-гобич а до закон-трактовання наф-товий терен 50мор-тіа громадського ліса. Віддалення від нафтових шибів фірми „Озго-ліна“ виносить 614 кілометра. 614

ЛЕКЦІЇ у Львові або на провінції а народних шкіл пошукує учителя українськ. Зголошення вул. Супнського 6, Лича Незнанська. 2-2